

[Finansministeren.]

indbetale til staten. Jeg vil også gøre opmærksom på, at man ikke uden videre kan fastslå, at en ændring af kreditvilkårene for de brancher, som hidtil har givet lang kredit, betyder en tilsvarende kreditindskrænkning for disse virksomheders kunder. Hvis kunden er en registreret erhvervsvirksomhed, som selv overvejende sælger mod kontant, f. eks. som det er tilfældet for landbrugets vedkommende, vil denne netop i kraft af momsen have fået en større likviditet, end den ellers ville have haft.

Endelig er der intet i momsloven, som forhindrer, at en virksomhed, der sædvanemæssigt yder lang kredit, undlader at give denne kredit for selve afgiften. Denne fremgangsmåde har ikke været usædvanlig under andre afgiftslove — det tror jeg også at hr. Henry Christensen er helt klar over. Jeg ville anse en sådan fremgangsmåde som ganske rimelig, når køberen er en registreret virksomhed og derfor kan udnytte fradragsretten ved udløbet af den periode, i hvilken leverancen har fundet sted, og det er da også, hvad jeg har sagt til f. eks. grovvarelskaberne: det må de kunne gøre med rimelig baggrund i den ordning, der findes.

Forlagsstillerne ved jo, at det navnlig var hensynet til ligningskontrollen, der førte til, at faktureringsmetoden blev den eneste metode for afregning. Der blev af regeringen og af folketingsflertallet lagt afgørende vægt på, at faktureringsmetoden bedst stemmer med de regler, hvorefter udgifter og indtægter tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Et snævert samarbejde mellem skattevæsenet og toldvæsenet er af stor betydning for at opnå den effektivisering af skatteligningen, som vi vel fra alle sider er enige om. Et sådant samarbejde mener jeg stadig bedst kan gennemføres, når omsætningen efter merværdiafgiftsloven opgøres på grundlag af faktureringsmetoden, og jeg kan derfor ikke medvirke til en gennemførelse af det stillede forslag.

Om de to følgende afsnit i loven, afsnit VI om afgiftssatsen og afsnit VII om virksomhedernes afgiftstilsvær, har jeg ingen bemærkninger at gøre.

Afsnit VIII indeholder regnskabsbestemmelserne, herunder faktureringsreglerne. Disse er i overensstemmelse med erhvervslivets

tarv søgt tilpasset den moderne teknik på dette område, så langt som det har været muligt. Det har ført til lempelser bl. a. for selvbetjeningsengroslagre, visse kolonialgrossister og benzinhandelen. En ændring, der tager sigte på at lempe kravene til detailhandlerfakturaer, som angår mindre beløb, vil snarest blive søgt gennemført.

Afsnit IX handler om afregning af afgiften. Det er jo et af de væsentlige punkter. I momslovens § 20 er det fastsat, at de registrerede virksomheder senest 20 dage efter hver afgiftsperiode skal indsende en opgørelse til toldvæsenet. Samme frist gælder for afgiftens indbetaling. Under omsloven gjaldt jo den samme frist for indsendelse af opgørelsen, og kun få virksomheder havde vanskeligheder med at overholde fristen. Der var heller ikke i udvalget, da vi behandlede disse spørgsmål, nogen som helst uenighed om, at man kunne arbejde med de frister, vi har i loven.

Da det fra flere sider, bl. a. af Industrirådet og af Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, er gjort gældende, at der med overgangen til momsen er sket en forøgelse af kravene til regnskabets afslutning, ikke så meget med hensyn til virksomhedernes salg som med hensyn til deres indkøb, og da en del virksomheder endnu ikke synes at have været i stand til at foretage en tilpasning af regnskabsførelsen, har jeg den 22. september udsendt en bekendtgørelse, der med hjemmel i lovens § 40 tager sigte på at hjælpe disse virksomheder i en overgangsperiode.

Efter lovens regler medfører en overskridelse af fristen for angivelse og indbetaling af afgiftsbeløbet dels en forhøjelse på mellem 50 og 300 kr. af det skyldige afgiftsbeløb, dels at virksomheden skal svare rente af afgiftsbeløbet. Disse virkninger af en forsen angivelse og indbetaling ser man efter den udstedte bekendtgørelse bort fra ved afgiftsafregningerne for juli og oktober kvartaler 1967, såfremt angivelse og betaling finder sted inden 20 dage efter fristens udløb. For angivelser vedrørende juli kvartal 1967 vil der altså ikke blive krævet nogen forhøjelse af afgiftsbeløbet eller betaling af renter, hvis angivelse og indbetaling af afgift er sket senest den 10. november. Det samme gælder angivelser vedrørende oktober kvartal 1967, hvis angivelse og indbeta-